

tuminen muihin korkeakouluihin, yliopistoihin ja muualle on ollut merkittävää. Vaikeampaa on arvioida yhteistyön vaikutus perustutkintoon. Laskentatoimen ekonomikoulutuksen lyhyt läpimenoaika on mielestäni seurausta mm. kyvystä keskittyä olennaiseen eli abstrahoida ydin asiasta. Tätä kykyä yhteistyö on mielestäni edistänyt opetuksessa ja tutkimuksessa.

Tulevaisuus on aina hämärän peitossa. Yhteistyö on kiinni ihmisistä. Kun substanssiaineen opettaja kokee hallitsevansa oman tieteesä, on vaarana, että hän katsoo osaavansa "substanssiaineen metodiikan paremmin kuin menetelmätieteiden edustaja", ja yhteistyö on vaarassa.

On tärkeää, että sekä substanssiaineen opettaja että menetelmätieteiden opettaja opettavat samojakin asioita. Kumpikin lähtee omistaan ja eri lähtökohdista. Tämä luo edellytykset abstrahoinnin oppimiselle. Opiskelija voi huomata matemaattisen mallin yleisyyden, riippumattomuuden ja rajoitukset. Jos pysytään pelkäämään substanssiaineen opettajan opetuksessa, on aina vaara tarjolla, että opiskelija mieltää yleisenkin mallin tai metodin vain juuri kyseiseen, esimerkkinä käytettyyn substanssiaineen asiaan. Yhteistyön ylläpito vaatii suuripiirteisyyttä ja kykyä katsoa laajemmalle ja kauemmaksi.

Opetus- ja tutkimustyö ovat niin monimutkaisia prosesseja, että vaatii melkoista kykyä havaita todennäköiset syy- ja seuraussuhteet, jotka siellä vallitsevat. Voin vain toivoa, että tällaisia henkilöitä olisi Vaasan yliopistossa ja heitä kasvaisi lisää. Vaasan yliopiston asema tulevaisuudessa riippuu sen työn laadusta!

Martti Luoma

Otsikointi toimituksen.

Vaasan yliopistosäätiön vuosikokouspäivä

Yliopistoromaani, Emu-keskustelu ja entisen rehtorin muotokuva

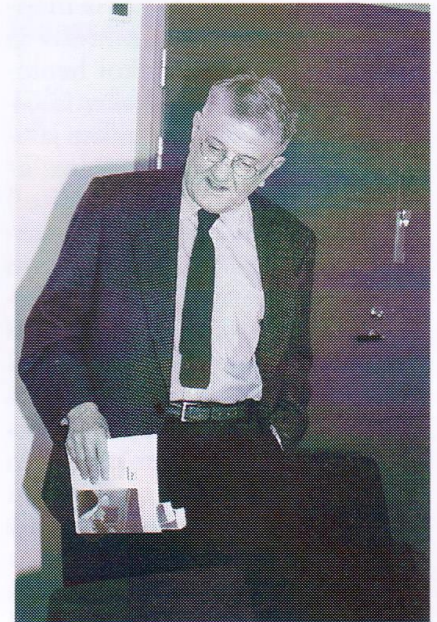
Vaasan yliopistosäätiö julkisti vuosikokouspäivänsä 23.3. yhteydessä dosentti, semiootikko Henri Bromsilta tilaamansa yliopistoromaanin Olio sinänsä ja taiteilija Fritz Jakobssonilta tilaamansa yliopiston entisen rehtorin, talousmatematiikan professori Ilkka Virtasen muotokuvan. Lisäksi järjestettiin runsaasti yleisöä kerännyt keskustelutilaisuus Suomen Emu-politiikasta, missä alustajana oli kansanedustaja Esko Aho.

Olio sinänsä -yliopistoromaani kertoo Vaasan yliopiston perustamisen alkuvaiheet nuoren assistentin näkökulmasta. Kaikki henkilöt ovat olleet olemassa, joskin he esiintyvät kirjassa "kevyillä salanimillä", kuten rehtorit Mauritz (Mauri Palomäki) ja Ilpo (Ilkka Virtanen). Vuodesta 1970 yliopistossa työskennellyt professori Reijo Ruuhela kertoi Bromsin kirjan tavoittavan niitä todellisia tunnelmia, joita nuoren korkeakoulun käynnistämiseen liittyi.

– Kirja on mielenkiintoinen myös kaunokirjallisena teoksena, vaikka kaikkia henkilöitä ja kytkentöjä ei tuntisikaan, vakuutti Vaasan yliopistosäätiön vt. sihteeri Mika Palosaari, 30.

Yliopistoromaaneja on kirjoitettu maailmalla useita satoja, Suomessa on tätä ennen julkaistu yliopistoromaani Oulun yliopistossa.

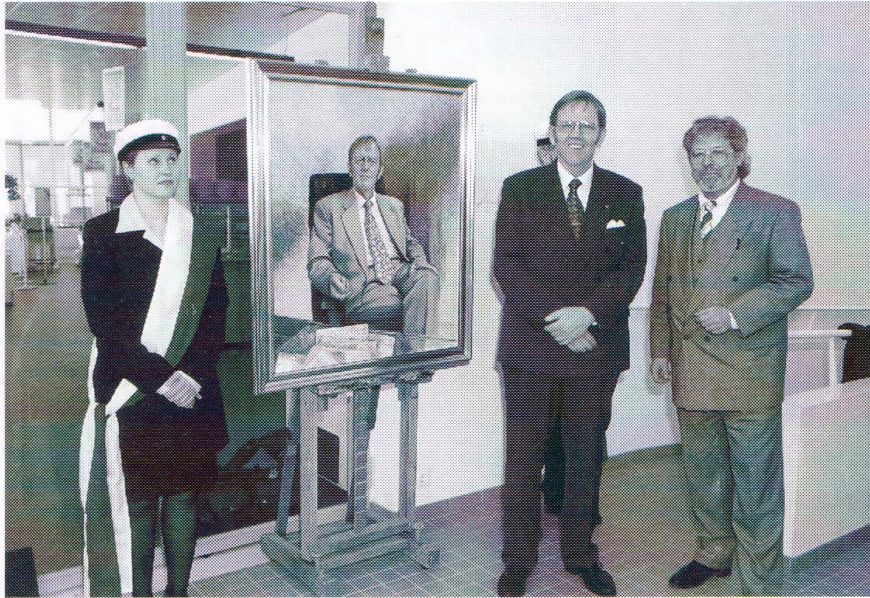
Vaasan kauppakorkeakoulun ensimmäisen rehtorin Tryggve

Dosentti Henri Broms.

Saxénin (1968–70) muotokuvan on maalannut Veikko Vionoja vuonna 1972 ja rehtori Mauri Palomäen (1970–87) muotokuvan Per Olov Hjortell vuonna 1985. Professori Ilkka Virtanen toimi yli-

Airut Tuuli Tiirikkala, professori Ilkka Virtanen ja taiteilija Fritz Jakobsson.

Kollegat skoolaavat. Vas. professori Timo Salmi, professori Vesa Routamaa ja apulaisprofessori Martti Luoma.

opiston rehtorina 1987–94 ja **Fritz Jakobssonin** hänestä maalaama muotokuva liitetään nyt yliopiston kokoushuoneeseen entisten rehtorien riviin.

– Muotokuva on myös muistutus manttelinperijälle siitä, miten rehtoria tullaan katsomaan, huomautti taiteilija Fritz Jakobsson.

Taiteilija ja malli kehuivat kilvan maalausprosessin aikana taiteesta ja matematiikasta käymiään hedelmällisiä keskusteluja.

Arvostetun tieteellisen tutkimuksensa lisäksi professori Virtanen on tunnettu yliopiston yhteiskuntasuhteiden kehittäjänä, yliopilaskunnan inspektorina ja taiteiden, erityisesti musiikin, ystävänä.

– Kukaan ei meitä Emun kolmanteen vaiheeseen pakota. Ilman eduskunnan erillistä päätöstä ei rahaliittoon mennä, painotti kansanedustaja **Esko Aho** alustukseensa *Suomen tie Emuun*.

– Suomi täyttää Emu-kriteerit selkeästi, vaikka valtionvelan osalta niukasti, mutta Suomen talous sopii silti huonommin yhteen yhteisen valuutan kanssa. Meidän taloudelliset rakenteemme poikkeavat huomattavasti Keski-Euroopasta.

Erityisen huolestunut Aho oli siitä, että Suomi on huonosti valmistautunut yhteiseen valuuttaan. Hänen mielestään olisi korkea aika keskustella siitä, miten aiomme Emussa elää, sillä on harhaa kuvitella, että kaikki jatkuisi niinkuin ennenkin.

Aho piti työllisyyden hoitoa Euroopan kohtalonkysymyksenä.

– Euroopassa on tuottavan työn ulkopuolella 17 miljoonaa ihmistä, yksin Saksassa on neljä miljoonaa työtöntä. Rakenteelliset uudistukset olisivat todella tarpeen; Emun myötä Suomen kohtalo tulee olemaan yhä enemmän sidoksissa muitten Euroopan maiden kohtaloihin.

Aho ja kommenttipuheenvuoron käyttänyt UPM-Kymmeneen Pietarsaaren yksikön johtaja **Johan Karjaluo** olivat yksimielisiä siitä, että Aasia nousee 2–5 vuodessa. Silloin kovan kuuloiset Emu-kriteerit ovat suoja. Sekä Suomessa että Ruotsissa suuryritykset, kuten UPM-Kymmene, ovat siirtymässä euron käyttöön jo 1999, vaikka kansallisten valuuttojen häviämisen raja onkin 1.7.2002.

Entä miten pärjäävät kotimarkkinayritykset? Esko Aho arvioi, että jos Emusta seuraa taloudellista vakautta, se koituu myös pk-sektorin hyödyksi. Toisaalta hän peräsi suunnitelmia pienyritysten auttamiseksi, sillä Emu kiristää kilpailua ja yrittäjän leipä on siten entistä lujemmassa.

Helena Kantanen